De Heilige Stoel

Boodschap van de Heilige Vader Leo XIV
voor de 41ste Wereldjongerendag

[22 november 2026 - 3-8 augustus 2027]

"Houd goede moed: Ik heb de wereld overwonnen!" (Joh. 16, 33)

Beste jongeren,

Met deze boodschap zou ik dicht bij jullie allemaal willen komen en wil ik op de eerste plaats God danken voor de gave die jullie zijn voor de Kerk en de maatschappij. Hij kent jullie, heeft jullie lief en begeleidt jullie levensweg. Zijn Geest wekt in jullie allen, hoewel verschillend en verspreid over de wereld, dezelfde bezieling voor grootste en duurzame dingen en zet jullie aan tot het zoeken naar vrijheid en waarheid. Van God komt jullie verlangen om lief te hebben en liefgehad te worden en ook de hoop die de Heilige Geest in jullie hart wekt: een hoop die ook voor anderen licht kan worden. Voor dit alles breng ik dank aan de Heer.

Wij bereiden ons erop voor om in de bisdommen op 22 november het hoogfeest van Onze Heer Jezus Christus, Koning van het heelal te vieren op de 41ste Wereldjongerendag; en wij kijken vooruit naar onze internationale ontmoeting in augustus 2027 in Seoel. Ter voorbereiding op deze gebeurtenissen wil ik jullie de woorden van Jezus toevertrouwen: "Houd goede moed: ik heb de wereld overwonnen!" (Joh. 16, 33). Laten wij over deze woorden, die het thema vormen dat ons de komende maanden zal begeleiden, samen na denken.

Waar komt de moed vandaan?

De woorden van Jezus beginnen met een uitnodiging om moed te hebben. Ik weet goed dat bij ons, net zoals bij de eerste leerlingen, in plaats van moed onzekerheid of angst de overhand kunnen hebben. Velen van jullie zitten met vragen en zorgen die op het hart drukken. Misschien ervaren jullie angst voor de toekomst, voelen jullie de druk om succes te moeten hebben en perfect te lijken en hebben jullie te maken met een voortdurende vergelijking met anderen of met onbereikbare en kunstmatige modellen. Het zou moeilijk voor jullie kunnen zijn om je eigen identiteit te erkennen en te accepteren onder invloed van beelden die door de social media worden geconstrueerd. Jullie voelen de behoefte aan oprechte liefde, omdat de technologie empathie kan imiteren, maar geen authentieke nabijheid kan vervangen. Enkelen

van jullie kennen de eenzaamheid, de teleurstelling of de angst niet mee te kunnen komen.

Misschien hebben jullie je daardoor gevoeld als de leerlingen van Jezus, op een kleine boot die het meer in de nacht oversteekt, waarbij de wind aanwakkert, de golven rijzen en de oever in de duisternis verdwijnt. In dergelijke omstandigheden weerklinkt in het evangelie een uitnodiging om moed te houden. Jezus komt zijn leerlingen tegemoet en zegt tegen hen: “Ik ben het, weest niet bang” (Joh. 6, 20). Dat is de zekerheid die ik jullie op het hart wil drukken: nog voordat jullie Christus gaan zoeken, is Hij al op zoek naar jullie, lopend over de woelige wateren van het leven. De christelijke moed komt op de eerste plaats niet voort uit onze kracht; hij komt voort uit Jezus’ aanwezigheid.

Christus heeft zeker geen leven zonder stormen geleefd en belooft ook ons dit niet. Maar geen enkele duisternis en geen enkel lijden is sterker dan zijn liefde. Hij laat jullie nooit in de steek. Hij nodigt jullie uit tot vriendschap met Hem en om jullie weg en die van jullie gemeenschap aan Hem toe te vertrouwen. Laat je dus ontmoeten door Jezus Christus, die jullie aan het zoeken is, en vertrouw Hem jullie weg als persoon en als groep toe. Jullie zullen een nieuwe moed in jullie hart voelen groeien, die niet verdwijnt.

De overwinning op de wereld

De Heer Jezus, die zijn leerlingen lopend over het water tegemoet ging, zegt nu tegen jullie: “Houd goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.” (Joh. 16, 33). Ontvang deze woorden als een belofte die persoonlijk gericht is aan jullie allemaal en aan de broeders en zusters met wie jullie onderweg zijn. Deze woorden zijn meer nog dan een aansporing een geschenk. Christus zegt niet: “Jullie zullen de wereld overwinnen.” Hij zegt: “Ik heb de wereld overwonnen.” Wij weten dat in deze passage uit het evangelie “wereld” niet staat voor het universum dat door God is geschapen en bestemd voor het heil, maar dat hier de “wereld van de duisternis” bedoeld wordt (vgl. Ef. 6, 12), ofwel die mysterieuze werkelijkheid die ook in het hart van ieder mens aanwezig is, die weerstand biedt tegen God en tegenover Hem staat. Jezus, en alleen Hij, heeft met zijn dood en verrijzenis deze duistere werkelijkheid overwonnen en voor de mensheid opnieuw de weg naar God, het geluk, de gerechtigheid en de vrede geopend.

Zo begrijpen wij ook andere aspecten van de moed waartoe Jezus jullie uitnodigt. Die moed komt niet voort uit jullie voornemens of de kracht van jullie karakter. Hij komt voort uit het vertrouwen in Hem die jullie voorgaat, hij komt voort uit het geloof in Jezus Christus. Als wij bedenken dat Christus de wereld heeft overwonnen door haar lief te hebben, begrijpen wij dat de christelijke moed niet een moed is “tegen” iets of iemand, maar een moed “voor”: voor het leven, voor de waarheid, voor de vrijheid, voor de gerechtigheid.

Met de moed die Christus ons schenkt, kunnen wij dan met nieuwe ogen naar de wereld kijken, de wereld die God zozeer heeft liefgehad (vgl. Joh. 3, 16). Ook aan ons is een deel, hoe klein ook, toevertrouwd, opdat men overgaat van een “wereld van duisternis” naar een “wereld die gered wordt”. Christus roept jullie niet op om deze wereld te ontvluchten, maar om ernaar te kijken met zijn blik en haar te raken

met zijn liefde, die alles geneest. Laat je raken en ontroeren door de werkelijkheid! Jezus heeft de wereld niet van een afstand liefgehad. Hij is ten volle onze werkelijkheid binnengegaan door zich tot het kruis toe te vernederen (vgl. Fil. 2, 7-8). Hij heeft vreugde en vriendschap gekend, maar ook moeite, afwijzing, eenzaamheid en lijden zonder zijn hart af te sluiten.

Ook jullie leven in een geschapen, goede, maar gewonde wereld; vol mogelijkheden, maar getekend door ongerechtigheid, spanningen en angst. Velen verlangen naar vrede, maar komen geweld tegen; velen verlangen naar gemeenschap, maar ervaren eenzaamheid. Tussen deze tegenstellingen zijn christenen geroepen om Christus te volgen in zijn zachtmoedige moed: de moed om liefdevol te zijn, wanneer hardheid gemakkelijker en beslissender lijkt, de moed om de vrede te zoeken, wanneer de confrontatie voordeliger lijkt, de moed om de hoop te bewaren, wanneer cynisme overtuigender lijkt.

De overwinning van de liefde die men schenkt

Wanneer je hoort spreken van “overwinning”, zou je kunnen denken dat het erom gaat sterker dan de ander te zijn, succes te hebben of continu jezelf te moeten bewijzen. Maar dat zijn overwinningen volgens de huidige mentaliteit, overwinningen van een wereld zonder God. Als wij kijken naar Jezus, vinden wij een ander soort overwinning. De heilige Paulus zegt dat Christus, ook al is Hij van goddelijke afkomst, zich van zichzelf heeft ontdaan door het bestaan van een slaaf aan te nemen (vgl. Fil., 2, 6-7). De Zoon van God verlaagt zich, omdat zijn liefde vrij is, niets hoeft te bewijzen en niets voor zichzelf hoeft veilig te stellen; door zich te verlagen verliest Hij zijn waardigheid niet, maar openbaart Hij de hoogte en de diepte van zijn goddelijk hart, dat in staat is het leven te geven aan wie gestorven is. Zijn overwinning is de overwinning van de liefde die zich geeft zonder de kosten in rekening te brengen.

Beste jongeren, de ware overwinning is niet jezelf opdringen, maar jezelf geven. Bij het volgen van de door Jezus geopende weg hoeven ook jullie je niet op te dringen, voortdurend te laten zien wat jullie waard zijn, perfect te lijken of jullie kwetsbaarheid, jullie twijfels of jullie beperkingen te verbergen. Heb de moed oprecht te zijn tegenover God en tegenover anderen. Jullie waardigheid komt niet voort uit het imago dat je van jezelf weet op te bouwen. Jullie zijn kostbaar, omdat jullie geschapen zijn naar het beeld van God, gekend door Hem en bemind door Hem. Wij ontdekken wie wij echt zijn, wanneer wij ontdekken dat ons hart geschapen is voor God, om Hem lief te hebben en in Hem onze broeders en zusters lief te hebben. Er is immers in ons het verlangen om ons te geven, ons op te offeren voor het geluk en het welzijn van anderen. Dat is de vrijheid die Christus jullie biedt: uitstijgen boven een exclusieve bezorgdheid voor jezelf en je openstellen voor de edelmoedige creativiteit van de liefde.

De moed van de nederigheid

De verlaging van Christus uit liefde voor ons eindigt niet op het kruis: de Vader wekt de Zoon tot leven en verheft Hem boven ieder schepsel (vgl. Fil. 2, 9-11). Bedenk dat de verrijzenis geen daad is van zelfverheffing, het is een gave van de Vader en zijn Heilige Geest. Hier ontdekken wij een ander aspect van de moed: de moed om te

ontvangen. Wij zouden dit de moed van de nederigheid kunnen noemen. Vrienden van Jezus zijn betekent hierin steeds meer op Hem lijken.

Een bepaalde manier van denken zegt dat we alles alleen moeten doen, aan onszelf moeten werken om ons voortdurend te verbeteren, om aan een steeds sterkere persoonlijkheid en een steeds sterker karakter te bouwen, maar dit kan uiteindelijk in ons de overtuiging geven dat wij onze eigen redders zijn. Het evangelie houdt ons een andere weg van groei voor: niet maar alleen onszelf redden, maar ons laten redden door Jezus Christus. Hier is de moed vereist om de hulp van anderen te accepteren, de eigen grenzen te erkennen, pas op de plaats te maken, te luisteren en het eigen leven aan God toe te vertrouwen.

Beste jongeren, door jullie hart voor Christus te openen zullen jullie jezelf niet verliezen, integendeel, jullie zullen steeds meer ontdekken wie jullie zijn in de ogen van God en jezelf leren kennen door zijn ogen. Keer je daarom tot de diepte van je hart: jullie zullen niet verdwalen, omdat God daar op jullie wacht. Laat je door Hem redden, laat zijn liefde - de Heilige Geest - jullie leven vormen en laat Jezus in jullie, in jullie beslissingen wonen. Wanneer dat gebeurt, wordt alles nieuw, ook in dagelijkse situaties: in de trouw aan vrienden, in de eerbied voor wie anders dan jullie denkt, in de aandacht voor wie alleen is, in het nabij zijn van de zwaksten en ook in de manier waarop jullie je gedragen in de digitale wereld. Alles wordt veranderd door de liefde. Voor velen is de liefde een vorm van zwakte, Christus leert ons daarentegen dat het een bron van vrijheid en kracht is.

De verrezen Christus komt jullie tegemoet met zijn vrede

Op de avond van de verrijzenis, toen het licht van Pasen al in de wereld was binnengekomen, waren de leerlingen vol angst nog steeds in de bovenzaal met gesloten deuren. Het geloof laat niet onmiddellijk de duisternis verdwijnen, maar laat ons daarin niet alleen. Jezus, de Overwinnaar, verwacht niet dat de leerlingen de angst hebben overwonnen of de deuren openen. Hij komt in hun midden en zijn eerste woorden zijn: “Vrede zij u” (Joh. 20, 19). Zij hadden Hem in de steek gelaten. Een van hen had Hem verraden, een ander had Hem verloochend. Hij schenkt hun zijn vrede.

Misschien zijn er in jullie hart of in de gemeenschap waar jullie bij horen, ook deuren die gesloten blijven voor teleurstellingen, wonden, wrok, gevoelens van schuld. Christus komt jullie zijn vrede schenken en met elkaar verzoenen. De christelijke liefde komt voort uit de aanwezigheid van de verrezen Heer, die vergeeft en zendt. De gave van zijn vrede vervult ons met een moed die de wereld niet kan geven: een moed waarbij de angst ondanks de wonden niet langer het laatste woord heeft.

Open je hart voor Christus

Wanneer jullie elkaar ontmoeten in Seoel, zullen jullie op een bijzondere wijze de schoonheid van de universele Kerk en de edelmoedige ontvangst van de Kerk in Korea ervaren. Jongeren die uit verschillende naties, talen en culturen komen, zullen zich in Christus verenigd vinden. In de eucharistie, de kruisweg, de catecheses, de vieringen en de vele ontmoetingen tijdens die dagen zullen jullie opnieuw ervaren dat het evangelie iedere grens overschrijdt en tot ieder volk spreekt. Laat die dagen een

ware ontmoeting met Jezus Christus worden, een moment om jullie leven aan Hem toe te vertrouwen. Daarvoor zijn de Wereldjongerendagen ontstaan. Onze pelgrimstocht is al begonnen. Bereid niet alleen de praktische dingen voor de reis naar Seoel voor: bereid je hart voor!

Breng je vragen, je wonden bij Christus en ook die vragen en wonden die jullie maatschappij verscheuren en jullie landen tegenover elkaar zetten. Breng deze schepping die zucht en lijdt, bij Hem, de schreeuw van de aarde en de armen, waarnaar paus Franciscus ons heeft leren luisteren. Deel met Jezus jullie vreugde en hoop. In dit licht maak ik de woorden waarmee de heilige Johannes Paulus II zijn pontificaat begon, tot de mijne: “Wees niet bang! Open, ja zet de poorten wijd open voor Christus!” Wacht niet totdat jullie perfect zijn om je te openen voor Hem. Hij komt jullie tegemoet, zoals jullie zijn. Open jullie leven voor Christus. Open jullie gemeenschap voor Christus. Open wegen die jullie brengen naar het hart van de mensen die jullie gaan ontmoeten. De verrezen Heer, die binnenkwam door gesloten deuren, komt ook vandaag nog in jullie midden. Wees daarom niet tevreden met een leven dat kleiner is dan het leven waar Christus jullie voor roept. Laat je verenigen en veranderen door zijn liefde.

Beste jongeren, het is mijn vurige wens jullie in Seoel te ontmoeten. Maar denk eraan: de Heer, die wij daar zullen ontmoeten, komt jullie al tegemoet. Ontvang zijn belofte: “Houd goede moed: Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16, 33) en laat Hem jullie op je hele weg begeleiden.

Ik vertrouw ieder van jullie toe aan de moederlijke voorspraak van de heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk, opdat zij jullie leert, zoals zijzelf heeft gedaan, je hart te openen voor Christus, op zijn woord te vertrouwen en met vreugde zijn vrede te ontvangen om deze te delen met iedereen.

Uit het Vaticaan, 22 oktober 2026, gedachtenis van de heilige Johannes Paulus II.

LEO PP. XIV.

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Eindredactie: A. Kruse, MA
Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK